

Pavel Kačírek

- 1968-72 studium na FAMU, katedra dokumentární tvorby
- 1973-80 externí spolupráce s Krátkým filmem: scénáře a režie více než 50-ti účelových filmů
- 1981-85 externí spolupráce se skupinou SHAPE, Art Centrum: koncepce, příprava a realizace audiovizuálních programů (Montreal 81.82, Photokina, Pezetel-Varšava, Ludwigshafen, Expo-Vancouver a řada dalších drobnějších prací.)
- 1984 podpis Charty 77 a zákaz práce v médiích
- 1985-87 sanitář anesteziologicko-resuscitačního oddělení na Strahově
- 1987.89 dramaturgie a realizace čtvrtletního samizdatového magazínu ORIGINALNÍ VIDEOJOURNAL
- 1989 JEDEN DEN VACLAVA HAVLA = koncipovaná reportáž z jednoho listopadového dne (ČT, video, 30')
- 1990-95 ředitel ORIGINALNÍHO VIDEOJOURNALU, spol. s r.o., dramaturgie více než 30-ti dokumentárních filmů z cyklu vysílání Výboru dobré vůle.
- 1991 TÉMA: FRANZ KAFKA, semidokument o životě spisovatele, film byl odměněn Trilobitem za rok 1991.
- 1992-94 tajemník Filmového svazu FITES.
- 1993 KÁZÁNÍ RYBÁM, semidokumentární první díl připravované tetralogie o životě a době Gustava Mahlera.
OBYČLNÝ ŽIVOT - o životních osudech potomka slavné rodiny rakovnických mýdlařů Františka Oty (dokumentární film pro ČT)
- 1994 JOSEF TOPOI, z cyklu GEN
SEN - portrét levicového intelektuála Závěše Kalandry (z cyklu Portréty ČT)
- 1995 5 scénářů a režie dokumentárních filmů pro ČT z cyklu 50 let republiky.
Scénáře dalších dvou děl mahlerovské trilogie kázání rybám:
VÝSTUP NA VRCHOI
SESTUP DO VĚCNOSTI

SHAPIRA - Scénář filmu podle divadelní hry Karola Sidona

- 1996-99 Vedoucí katedry režie FAMU
- 1998-99 Realizace dalších dvou dílů mahlerovské trilogie Kázání rybám;
VÝSTUP NA VRCHOL
SESTUP DO VĚČNOSTI
- 2000 Realizace 6-ti dílů portrétů českých malířů ze seriálu ATELIÉRY - ČT
- 2001 Scénář a příprava tv filmu NEZVĚSTNÝ podle Eřona Hostovského
- 2002 Realizace tv filmu NEZVĚSTNÝ.- Trilobit za nejlepší scénář roku
ANATOMIE REVOLUCE - hodinový dokument pro ČT k 15-ému výročí
- 2006 Tv film ZLÁ MINUTA - detektivní příběh podle Emila Vachka
- 2008 PALACHUV TÝDEN - dokumentární film pro ČT
CONTESSINA - scénář celovečerního filmu o první ženě, která obdržela Nobelovu cenu
- 2010 AKTA VLADIMÍR KRAJINA - scénář a režie o významném českém odbojáři
- 2013 OSKAR NEDBAL: Vzestupy a pády - scénář a režie o českém muzikantovi
- 2015 DEVÁTÝ ŽIVOT (Muž, který chtěl být oběšen) - scénář celovečerního dokumentu

Koncepce kandidáta - Pavel Kačírek

V rámci mé případné účasti na práci Rady kinematografie se chci orientovat zejména na oblast, která odpovídá mé profesionální kvalifikaci, a tou je vývoj, realizace a popřípadě exploatace filmového díla, dokumentárního či hraného.

Jako scénarista, dramaturg a režisér jsem v průběhu mé více než padesátileté praxe nasbíral řadu zkušeností a věřím, že tak dokážu odhadnout umělecký a divácký potenciál filmových projektů. Ostatně jsem to už prokázal ve své funkci vedoucího katedry hraného filmu FAMU.

Jako producent řady filmů studia *Originální Videojournal* a mých vlastních projektů v rámci koprodukce s ČT nebo podporovaných granty umím rozkrýt strukturu filmových rozpočtů, odhadnout jejich náročnost a v té souvislosti i jejich realizovatelnost a uplatnění.

Pokud se mám vyjádřit k svým návrhům pro činnost Rady a Fondu, musím prohlásit, že jsem se nikdy blíže nezabýval jejich regulemi, snad jen při jejich založení, na kterém sem se spolu s Jaromírem Kalistou podílel.

V této souvislosti jsou tedy materiály uveřejněné na internetu Fondem kinematografie pod názvem Krátkodobá koncepce a Dlouhodobá koncepce pro mne prvním náhledem do struktury činností Rady a Fondu. Jedná se o rozsáhlé dokumenty s bohatým vybavením, které vyžadují více než jedno nebo dvě nahlédnutí. A možná i jejich srovnání s probíhající praxí. Proto se necítím v této chvíli natolik kvalifikovaný, abych se mohl zodpovědně vyjádřit k jejich obsahu a funkčnosti, popřípadě cokoliv navrhopvat. Připojím tak pouze několik poznámek, přičemž budu vycházet z oněch dvou dokumentů, plus z bilanční zprávy o činnosti rady za rok 2017 (plnění Krátkodobé koncepce 2017). V jejím světle mohu jen konstatovat, že Rada plnila své úkoly s ohledem na Dlouhodobou koncepci svědomitě a kvalifikovaně.

Zejména mě zaujalo usnesení o minoritních koprodukcích a to svým uměřeným rozhodnutím. Zároveň se však jeví, že o této problematice je nutno diskutovat a to hledisek jejich významu a funkčnosti. Mám zde na mysli určité dublování institutu minoritních koprodukcí a institutu pobídek. Snad by šlo oba mechanismy sjednotit a vzniklou úsporu věnovat nákladům na vývoj a realizaci filmových projektů. Už jen proto, že kvóta příslušející minoritním koprodukcím nedosahuje ani jedné třetiny celkové částky požadované ze strany žadatelů. Nicméně se s touto neblahou situací Rada vypořádala velmi kvalifikovaně, byť na úkor řady žadatelů.

Další položkou, která mě zaujala je vytvoření Dramaturgického inkubátoru, o kterém si nemyslím, že může přinést nějaké převratné výsledky. Jeho příprava a instalace sice vypadá dobře, ale nemyslím, že se touto cestou dá vytvořit kvalifikované a profesionální dramaturgické zázemí českého filmu. Vždyť zde existují dvě školy, jedna vysoká a dvě střední, které jsou na tuto výuku specializovány. Neznamená to tedy, že by nebylo dostatek kvalifikovaných dramaturgů, ale chybí zde jejich uplatnění (pravidelná praxe) a ohodnocení. Proto drtivá většina z nich mizí kdesi v blízkých filmových nebo televizních profesích a plní úkoly vzdálené jejich odbornosti a umu. Nehledě k tomu, že většina tzv. scénaristických a dramaturgických kuchařek má daleko k uměleckému výkonu. To, co by mělo vznikat spontánně za asistence podpory Fondu, je zde nahrazováno jakýmsi technokratickým mechanismem, který bude mít ostatně i své náklady na úkor rozpočtu Fondu.

V oblasti Krátkodobé koncepce Rady a Fondu bych se rád zaměřil na některé dílčí úseky, které se mi z hlediska žadatelů zdají problematické. Uvedu zde jen dva příklady, protože další moje názory potřebují praktické ověření a nutnost dialogu.

Ze své vlastní zkušenosti a z podrobného zkoumání tabulky hodnocení projektu mám pocit, že tento systém má své chyby. Na první pohled se zdá být stoprocentně objektivní a neovlivnitelný, ale toto zdání klame. O ovlivnitelnosti si nedělám iluze. V průběhu procesu řízení je řada postupů, které ji mohou umožnit. Spíše mi vadí to množství kritérií. Jsou sice množstvím bodů kvalifikačně ošetřena, ale ty významné mohou být součtem nevýznamných znehodnocena.

Navíc jsou některá z kritérií vágně formulovaná (viz Přínos evropské kinematografii).

Další položka systému vyvolávající mé pochyby je institut Expertů. Stalo se mi, že při opakovaném podání žádosti bylo moje téma jednou ohodnoceno 100 procenty a po druhé pouze procenty 30-ti. Víím, že komise, cituji jejího člena: "může a nemusí přihlídnout k posudku". Potom je ale otázkou, k čemu tento institut (i finančně) pěstovat. Výhodiskem by možná bylo zbavit Experta funkce hodnocení a zpřesnit jeho funkci třeba ve smyslu zpravodaje Poslanecké sněmovny. Podle mého názoru by takto zpráva Experta mohla být přínosná pro jiné členy Rady, kteří se v jiných oborech než vlastních tak dobře nevyznají. Dokonce by nebylo od věci, kdyby tak byla pro ně při hlasování (bodování) závazná. Potom by rostl význam názorů těch členů, kteří jsou pro daný obor kvalifikovaní a byla by tak i ošetřena relevance rozhodnutí rady.

Pokud bych měl celkově posoudit program Dlouhodobé koncepce, jeví se mi jako aktivita s velkými ambicemi, která může posunout úroveň české kinematografie o stupeň výše a více ji zviditelnit na evropském trhu, nicméně v sobě skrývá i potencionální negativa. Mám zde na mysli rozprostřenost celkového projektu. Osobně bych se přimlouval o prověření všech jeho položek a zvážení nezbytnosti z hlediska efektivity výsledků a nákladů. To vše s ohledem na hlavní prioritu Fondu, kterou by měla podle mě býti svrchovaná umělecká tvorba.

.....
Pavel Kačírek v.r.